

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio II. An Dorotheæ Matrimonio obstet in his circumstantiis votum
ingrediendæ Religionis, quod aliàs est reservatum Sedi Apostolicæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

QUÆSTIO II.

An Dorotheæ Matrimonio obstet in his circumstantijs votum ingrediendæ Religionis, quod aliàs est reservatum Sedi Apostolicæ?

Quis, inquit, dubitet SS. Canonum peritus? quamvis enim votum ingrediendæ Religionis non obstet Matrimonio quoad valorem & tanquam impedimentum dirimens, cum non sit votum solemne; obstat tamen quoad licentiam & tanquam impedimentum impediens, per c. 2. & 7. de convers. conjug. cum res Deo semel per votum promissa sine Dei injuria & gravi peccato nequeat ipsi subtrahi, & tradi homini, scilicet corpus votò promissum ad Divina obsequia in Religione: sicut res uni vendita sine peccato non potest alteri vendi ac tradi. l. 15. c. de R. V. Nec est in potestate Episcopi per dispensationem tollere obligationem voti Religionem ingrediendi, nec in potestate alterius Papæ inferioris. Extrav. 5. de Pœnit. & Remiss. inr. Commun. Neque ex circumstantijs facti quid-

quam elucescit, ex quo Matrimonium Dorotheæ cessante voto reddatur licitum; si enim tale quid esset, haud dubie foret indigentia parentum: sed hæc non facit cessare votum, nec impedit ingressum Religionis, partim quia obligatio voti, quo quis se Deo adstrinxit, fortior est, quam obligatio pietatis, qua quis adstrictus est parentibus, juxta illud S. Hieronymi ep. ad Heliod. dictum: per calcatum perge patrem, per calcatam perge matrem, ad vexillum crucis evola. & juxta illud Evangelij Luc. 9. & Matth. 8. qui amat patrem & matrem plus quam me, non est me dignus; imò Christus Luc. 14. ait: qui non odit patrem suum & matrem suam, non potest meus esse discipulus. partim quia, si jam actu quis Religionem professus est, non tenetur ob egestatem parentum regredi in sæculum ad juvandos parentes, Professione ipsua
te-

tenente & stringente: ergo egestas parentum non potest impedire Professionem Religiosam: ergo nec votum emittendæ Professionis.

Sed omnino tenendum, Dorotheæ in his circumstantijs parentum gravis inopiæ, cui, si nubat, occurrendi manifesta & moraliter certa est spes, non solum licitum esse, verum etiam obligationem incumbere, ut omisso Religione, licet votò promissæ, ingressu nubat sponso suo. Probatur 1. ex Jure Naturali & Divino, quod in quarto Decalogi præcepto jubet liberos honorare parentes: sed iste honor parentibus debitus etiam & vel maxime consistit in eo, ut eorum necessitatibus opitulentur liberi. Navarr. in *Manual.* c. 14. n. 13. Menoch. *presumpt.* 24. n. 16 lib. 3. Verani *b. i. §. 4. n. 12.* & alij communiter. 2. ex *1. 15. Matth.* ubi Christus graviter reprehendit Scribas, quod populo suaserint alimoniam dare Deo, & ejus ministris vel templis, quam daturi erant egenis parentibus, dicens illis: *quare & vos transgredimini mandatum Dei propter traditiones vestras?* ex Concilio Gangrensi approbato, quod, uti refertur in *can. 1. d. 30.* ait: *siqui filij, maxime fideles, parentes deseruerint occasione Dei cultus, hoc justum esse judicantes, & non potius debitum honorem parentibus reddiderint, ut hoc ipsum in eis*

venerentur, quod fideles sum, anathema sit. Ergo non solum est licitum, sed etiam obligatorium, ut liberi etiam relicto Dei cultu, qui promovetur per ingressum Religionis, opitulentur & succurrant parentibus in gravi necessitate vel egestate constitutis, si possint, uti Dorothea in his circumstantijs potest, at non aliter, nisi per Matrimonium. Prob. 4. Materia voti debet esse honesta, licita, Deo grata, imò magis grata quam oppositum; nam votum ex essentia sua est, & definitur esse *promissio DEO facta de meliori bono*, & utique ad illicitum repugnat obligatio; atque hinc certa & communis est sententia, quod desinat obligatio voti cujusque, ubi materia voti incipit esse illicita & inhonesta vel minus bona. S. Thomas 2. 2. q. 88. art. 1. in C. & art. 2. 5. ad 3. atqui materia voti (seu ingressus Religionis, quem Dorothea vovit) modo incipit esse inhonesta, illicita, Deo ingrata, vel saltem minus grata, utpote contraria pietati parentibus debitæ, ac omni jure liberis imposita, postquam Dorotheæ obvenerit occasio nubendi tam opulento sponso, à quo parentes moraliter certo levamen & auxiliū sperare possunt suæ gravis necessitatis & inopiæ: ergo.

Atque ex his tam Jurium quam Rationis momentis enervatum esse

patet, quod initio contra Doro-
theæ Matrimonium asserere tibi pla-
cuit; quamvis enim per se illicitum
sit post votum ingrediendæ Reli-
gionis à Pontifice non relaxatum ad
nuptias convolare, id tamen lici-
tum, imò & obligatorium evadit,
ubi sine violatione pietatis parenti-
bus debitæ, ac Jure tam Naturali &
Divino quàm Humano liberis impo-
sitæ votum impleri nequit, uti o-
stendimus. Ex circumstantijs igitur
præsentis facti ob pietatem pa-
rentibus debitam, & ad ijs in
gravi necessitate succurrendum
liberos obligantem, quàm Deus
voluit magis obligatoriam, quàm
legem, quam quis sibi ipsi posuit
per votum, ad suum etiam cul-
tum pertinens, sit licitum Ma-
trimonium. Dicitur S. Hie-
ronymi & verba S. Evangelij in-
telligenda veniunt de casu, quo
parentes ex amore carnali vel in-
ordinato affectu alio resistent & se

opponunt liberis DEO in Reli-
gione penitus se mancipare vo-
lentibus. Siquis Religionem pro-
fessus fuisset tunc, quando paren-
tes jam erant gravi necessitate op-
pressi, & filius in Sæculo remanens
eos juvare potuisset, Professio
pariter fuisset nulla, utpote
in re illicita, prohibita, & pîe-
tati erga parentes contraria: de
re autem illicita votum nullum,
etiam Religiosæ Professionis,
subsistit. Si autem necessitas
gravis parentum supervenisset pri-
mùm post Professionem, hæc ut-
tisque valida fuisset, & maneret,
licet ad tempus egredi posset fi-
lius, donec parentibus sufficienter
fuisset provisum. Vid. Suar.

10. 3. de Relig. 6.
6. 9.

SPECIES FACTI

(R. P. Piebler Datis. To 2.) BB TT